31990R0770

L 83/78 *URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI* 30.3.1990

UREDBA KOMISIJE (EURATOM) št. 770/90
z dne 29. marca 1990
o določitvi najvišje dovoljene ravni radioaktivne kontaminacije krme po jedrski nesreči ali kakršni koli drugi radiološki nevarnosti

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (Euratom) št. 3954/87 z dne 22. decembra 1987 o maksimalnih dovoljenih ravneh radioaktivne kontaminacije živil in krme po jedrski nesreči ali kakršni koli drugi radiološki nesreči ([1]), spremenjene z Uredbo (Euratom) št. 2218/89 ([2]) in zlasti člena 7 Uredbe,

ker Komisija v skladu z Uredbo (Euratom) št. 3954/87 sprejme maksimalne dovoljene ravni radioaktivne kontaminacije krme;

ker je bilo opravljeno posvetovanje s skupino strokovnjakov, ki jo je imenoval Odbor za znanost in tehnologijo v skladu s členom 31 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (Euratom);

ker je proučevanje relativnih količin posameznih radionuklidov, ki se lahko sprostijo v primeru jedrske nesreče, v povezavi z njihovimi razpolovnimi dobami ter prenosu iz krme v živalske proizvode, pripeljalo do zaključka, da je potrebno maksimalne dovoljene ravni radioaktivne kontaminacije določati le pri izotopih cezija;

ker so ukrepi v tej uredbi v skladu z mnenjem *ad hoc* Odbora, ustanovljenega z Uredbo (Euratom) št. 3954/87,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Maksimalne dovoljene ravni radioaktivne kontaminacije krme so določene v Prilogi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 29. marca 1990

Za Komisijo

Carlo RIPA DI MEANA

Član Komisije

([1]) UL L 371, 30.12.1987, str. 11.
([2]) UL L 211, 22.7.1989, str. 1.

PRILOGA

Maksimalne dovoljene ravni specifične aktivnosti radionuklidov Cs-134 in Cs-137 v krmi

Krma za	Bq/kg (1) (2)
Svinje	1 250
Perutnino, jagnjeta, teleta	2 500
Drugo	5 000

(1) Namen navedenih ravni je prispevati k upoštevanju maksimalnih dovoljenih ravni za živila, ki pa same po sebi ne zagotavljajo upoštevanja v vseh okoliščinah, in ne zmanjšujejo obveze po nadzorovanju ravni kontaminacije živalskih izdelkov, namenjenih za prehrano ljudi.

(2) Te ravni veljajo za krmo, pripravljeno za porabo.